

olika lefnadssätt och framförallt olika näring. Bodensjö-siken efver mest af små musslor (*Pisidium*) och insektlarver, som efva i bottengyttjan, under det att Laachersee-siken har blifvit uteslutande planktonätare och därför är i behof af en mera fullkomlig silapparat. Redan mellan nykläckta larver af båda sikformerna gör sig vissa olikheter i pigmentering och proportioner gällande.

Laachersee-siken blir lekmogen på 6 år. Det har sålunda blott åtgått 7 generationer för att genomföra en så stor förändring, och med rätta betecknar THIENEMANN detta som ett underbart faktum.

Smärre meddelanden.

Intressant fynd.

I slutet af augusti sköt en hr AUGUST JOHANSSON nära Forserum i Småland en morkulla, som till sin banemans förvåning om ena benet bar en aluminiumring, märkt »Rossittener Vogelwarte». Tack vare jägarens omtänksamhet att för en ortstidning omtala sitt fynd, bragtes detta till kännedom och visade sig också synnerligen intressant. En tysk ornitolog, doktor H. WEIGOLD, har nämligen på Helgoland märkt ett antal morkullor på detta sätt, och den fällda, som markerades i september förra året, bevisar d:r W:s antagande, att de vid flyttningstiden öfver Helgoland dragande morkullorna äro hemma i Sverige (och Finland?).

Detta fynd torde helt säkert ej vara ensamt. Det är af stor vikt, att hrr jägare, som fälla dylika markerade fåglar, lämna meddelande om sina fynd (med insändande af ringarna) och upplysning om datum och plats för fyndet, samt om fågelarten häckar i trakten. Dylika meddelanden kunna (på tyska) sändas till doktorn i Lufvdepartementet i Berlin.

FoFl 6(1911): 197

Ung rackelhane skjuten vid Bjurfors.

(Till Riksmuseum har benäget öfverlämnats en vacker ung rackelhane jämte följande intressanta meddelande.)
»Öfersänder samtidigt härmed en ung rackelhane, som i dag skjutits å Bjurfors kronopark i Västmanlands län, hvilken såsom varande i ungfågelsdräkt möjligen kan vara af intresse. Ur samma kull, i hvilken rackelhanen fanns, befann sig dessutom tvenne vanliga tjäderhonor och en vanlig tjädertupp, hvilken senare för öfrigt sköts samtidigt, i samma uppflog. Att rackelhanen tillhörde den kull af vanliga tjädrar, i hvilken han för tillfället befann sig, är alldeles påtagligt dels på grund af lokalen och dels äfven att döma af fåglarnas utveckling i öfrigt.

I detta sammanhang vill jag äfven omnämna, att under gångna vintern å ungefär samma trakt sköts en vacker äldre rackelhane — som befinner sig uppstoppad i Bjurfors skogsskolas samling för närvarande — hvarför förbindelser af ifrågavarande art ej synas vara så sällsynta här i trakten. Modern till den nu skjutna ungrackelhanen var, såsom ju för öfrigt framgår af ofvannämnda — tjäderhöna.

Bjurfors, Avesta den 22/s 1911.

Gustaf Lundberg,

e. jägmästare, lärare vid K. Skogsinstitutet.»

Om *Sterna hirundo's* *Sterna paradisæa's* och *Larus canus's* häckplatser i Ronneby skärgård.

Mången gång har jag iakttagit, hurusom fåglarna i Ronneby skärgård, isynnerhet tärnor och mäsar, när de häcka på de högre skären lägga sina bon åt ett visst väderstreck och då vanligen åt V. eller SV.

Till en början trodde jag, att fåglarna med hänsyn till rufningen just därför valt denna plats, på grund af dess mera fördelaktiga läge åt solsidan, isynnerhet som bon och ägg af dem helt och hållet saknades på östra delen af dessa skär. För att möjligen få någon bekräftelse på denna min förmodan, hänvände jag mig till därvarande meteorologiska observatorium, och de upplysningar jag erhöll rörande vindförhållandena i skärgården gaf mig god ledning till att ytterligare fullfölja denna intressanta undersökning.